

ESENȚĂ PURĂ

Cum miroase spuma de lemn, de ce un mililitru de extract de floare de colț poate ajunge la 50.000 de euro și care este secretul unui medic transformat, din pasiune, în parfumier?

de Diana-Florina Cosmin

În copilărie, când era întrebată ce-și dorește de ziua ei, Alina Ieva avea, indiferent de motivul sărbătorii, același răspuns ticluit dinainte: parfum și cercei. Râde cu poftă când îmi povestește cum, peste ani, și-a satisfăcut cu vârf și-ndesat această dorință: are o colecție impresionantă de cercei (unii chiar creație proprie) și, din 2005 încoace, nascocesc parfumuri artizanale pentru iubitori de esențe personalizate, din România și nu numai. Cu cei străini se întâlnește în Grasse, capitala mondială a parfumurilor, dar tot mai mulți au început să și vină special la București, ca într-un soi de călătorie inițiativă. „Pentru străini, Bucureștiul e o destinație spectaculoasă și inedită”,

crede ea. „E altceva decât sunt ei obișnuiți”. Principala sursă de clienți o reprezintă agențiile de concierge, care oferă servicii de lux celor cu așteptări și dorințe ieșite din comun (cum ar fi un parfum care să le amintească de o după-amiază din copilărie sau de mirosul ierbii proaspete din curtea bunicii), dar se mai întâmplă și ca recomandările să curgă „din vorbă-n vorbă”.

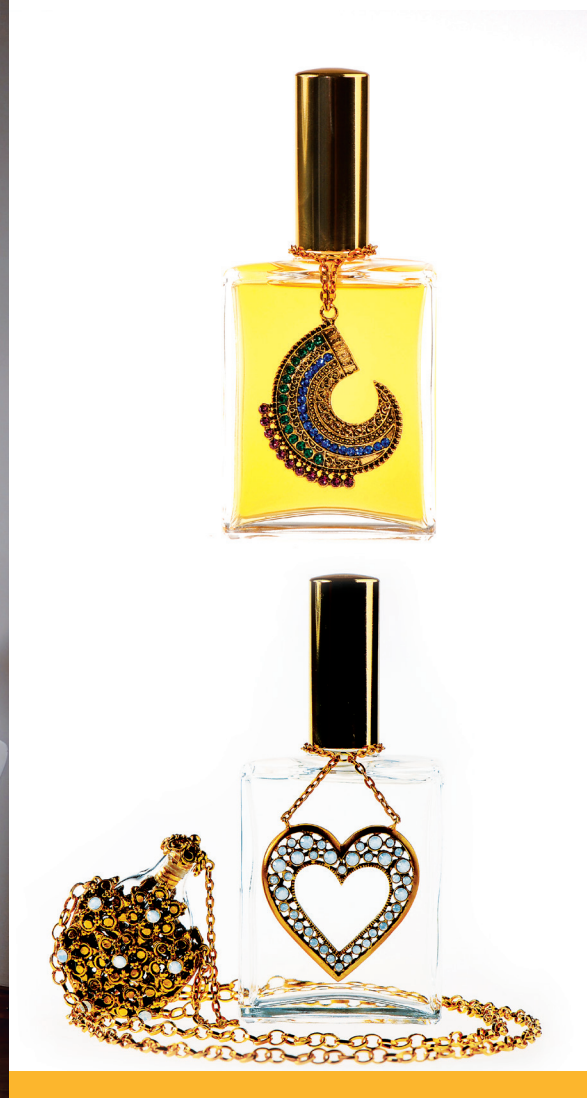
În prezent, Alina concepe circa 40 de parfumuri într-o lună, dintre care 30 sunt așa-numitele esențe „familiale” (care țin de o anumită categorie de arome: floral, fructat, lemnos, picant-lemnos), iar 10 sunt foarte elaborate. În cazul acestora din urmă, criteriile familiale

sunt înlocuite cu concepte care sălășuiesc în mintea clientului și sunt imposibil de găsit gata-amestecate și etichetate într-o sticlă. „De multe ori e vorba de senzații și, înainte de a ajunge la esențe și extracte, trebuie să înțelegi cu ce asociază clientul acea senzație”, explică Alina. Tocmai de aceea, la realizarea unui parfum personalizat participă activ și clientul, iar intervalul de tatonare și de testare durează minim două săptămâni, pentru a lăsa percepțiile să se cristalizeze. Un pic ca la psiholog, pentru că oamenii stau și povestesc despre copilărie și despre mirosurile care i-au marcat de-a lungul vieții.

„**Când eram mică**, și eu clasificam locurile după miros”, își amintește ea. Mirosul meu preferat era cel de caprifoi”. Alina a copilărit în Rezervația Cheile Nerei, unde tatăl era inginer silvic, iar mama biolog. Își amintește cum, la trei ani, teroriza lumea cu denumiri ale plantelor în limba latină, dar și-a înțeles cu adevărat înclinația către reinterpretarea naturii sub formă de esențe când a ajuns în Grasse și și-a făcut, la un artisan local, primul parfum personalizat. Atunci i s-a născut dorința de studia mecanismele secrete din spatele esențelor, iar după trei ani de cursuri a început să experimenteze ca profesionist, ceea ce numește „o joacă frumoasă” fiind o chestiune de formule chimice, calcul matematic și multă intuiție. Specialitatea sa de bază este medicina de familie (cu studii de biofizică

medicală aplicată, făcute în afară) și și-a organizat timpul astfel încât să nu-și negligeze nici profesia de bază: diminețile se scurg la cabinet, iar după-amiezile printre zecile de sticlute cu etichete scrise de mână din „Vila Trifoi”, o clădire veche și boemă în care își are sediul. În ultimii ani a observat, cu plăcere, cum mulți pacienți de la cabinet, care se arătau sceptici în legătură cu activitatea ei de parfumier, au început să fie tot mai curioși sau, cum îi place ei să spună, să fie pregătiți să înțeleagă. Și totuși, ce poate fi atât de spectaculos la un parfum încât să merite chiar și câteva zeci de mii de euro?

„Modalitatea de extracție, tipologia și ce anume din melanjul

respectiv determină o anumită senzație”, explică ea. „De asta depinde totul”. Dintre extractele care pornesc de la câteva mii de euro și pot ajunge și la 50.000 se numără concepte abstracte precum spuma lemnoasă, realizată dintr-un lemn provenind dintr-un copac ajuns la un anumit nivel de maturitate, tăiat într-o perioadă specifică, și ale cărui bucăți au fost ținute ulterior pe parcursul unei ape, pentru a se impregna cu spuma pe care o face râul când curge. Sună poetic, dar extrem de concret pentru clienții dispuși să plătească până la 100.000 de euro (cel mai scump parfum făcut vreodată de Alina) pentru un melanj personalizat care să le aducă aminte de cele

mai prețioase amintiri și emoții. La fel de costisitor este extractul de floare de colț, care oscilează între 500 și 50.000 de euro, în funcție de caracteristicile volatile ale florii.

Spuma lemnoasă provine dintr-un copac ajuns la maturitate, tăiat într-o perioadă specifică, și ale cărui bucăți au fost ținute ulterior pe parcursul unei ape, pentru a se impregna cu spuma pe care o face râul când curge.

„Floare de colț e cea care crește pe malul lacului Garda, din Alpii italieni, dar și cea care crește în habitate speciale în Alpii Elveției”, explică Alina. „Soiul, sub-tipurile, sub-speciile, contextul de dezvoltare, toate acestea fac diferența de preț”.

În plus, în cazul melanjurilor de mare puritate, extractul conține în egală măsură părți din tijă, frunză și floare, pentru că ideea esențelor foarte scumpe nu este să reproducă natura, ci să aducă ceva în atenția subconștientului. „Dialogul este la nivel de simțuri”, explică Alina, „tocmai de aceea nici nu putem vorbi despre o segregare a esențelor în mirosuri feminine și masculine”. Nu crede decât în conceptul de

miros unisex, din motive extrem de simple: așa cum între femei și bărbați nu există alimente diferite pentru hrana de zi cu zi, nu pot exista nici „nutrienți” diferiți la nivel senzorial. „Senzațiile nu te trădează niciodată, sunt absolut pure”, zâmbește ea. „Nu le poți minți și nu țin de feminitate sau de masculinitate”.

Alina își creează parfumurile de șapte ani încoace, iar din momentul în care a aflat că este însărcinată s-a apucat să pregătească în curtea casei un loc special în care să recreeze măcar o părțică din experiența copilăriei proprii, pentru ca micul Toma (acum în vârstă de aproape doi ani) să crească apropiat

de natură și de mirosurile ei secrete. Zâmbește cu mândrie când îmi povestește despre jocurile lor cu uleiuri esențiale și despre întrebările și dilemele lui „de om mare”, cum ar fi... de ce regina-noptii nu miroase decât noaptea?

„Într-o zi l-am găsit cu o frunză de mentă în mână”, povestește ea, zâmbind. „O strângea în pumn, o mirosea, apoi o pune la soare, o lăsa un pic și o mirosea din nou”.

Luând în considerare faptul că micuțul ei face deja diferența între mai multe tipuri de lavandă, iar reacția în fața mirosurilor neplăcute este extrem de vehement-vocală, Alina leva poate sta liniștită. Următoarea generație e deja pregătită. ■